

CKNAĆ SIĘ (4) *vb impf*

cknać się (4), [**cnąć się**].

się (3), sie (1).

3 sg praes cknie się (4) [*może impers od CKNAĆ*].

Sł stp brak, Cn s.v. zwiija mi się, Linde XVI w.

Odczuwać mdłości (4) :

cknąć się komu (2): Warujcie się prze Bog strzeście Bocz mi się barzo cknie yesczie *RejKup R, q7.*

Przen: Odczuwać niesmak (2) : O Poprawie Státutowych ártykułow cknie się mowić [*taedet loqui*]/
ponieważ ártykuł o mężoboycách [...] bárzo hárdzie wzgardzamy. *ModrzBaz 142.*

cknąć się komu (1): Albo żeby pstry kábát był przyczyną złégo: Aż mi fye cknie/ łucháiąc kazánia twoiégo. *PudłFr 53.*

Formacje pochodne: odsknąć się, przycknąć się, zecknąć się; zecnić się; ockniewać się.

Cf CKNIENIE

MM